

102.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 21de Februar 1885.

Som det fremgaar af Anmærkningerne til Finansloovforlaget for 1885—86 § 27 II. g., er saavel Persontrafikken som Godstrafikken paa Frederiksberg Station i de senere Aar tiltagen i et ganske overordentligt Omfang.

Antallet af Reisende til og fra Stationen har i de 5 sidste Aar udgjort:

1879	54,803	Personer
1880	68,260	—
1881—82	75,803	—
1882—83	84,249	—
1883—84	93,189	—

Bægten af det til Stationen ankomne og derafra afgaaede Gods har i samme Tidsrum udgjort:

1879	264,905	Ctn.
1880	518,326	—
1881—82	521,169	—
1882—83	597,161	—
1883—84	1,060,755	—

Persontrafikken er saaledes i det omhandlede Tidsrum steget med 70 pCt., og Godstrafikken med over 400 pCt. Denne Stigning maa paaregnes at ville vedblive saavel paa Grund af den stadige Tilvæxt af Befolkningen omkring Stationen som paa Grund af de talrige industrielle Etablissementer, der i de senere Aar ere anlagte i dens Nærhed. Da Stationen — som fremhævet paa det nævnte Sted — alt nu til Trods for, at 2de mindre Arealer i de senere Aar ere indtagne under den, er for indskrænket, vil det være indlysende, at den om saa Aar vil være fuldstændig ude af Stand til at fyldestgøre de Fordringer, som Trafikken vil stille til den.

Hensynet til Nødvendigheden af i en nær Fremtid at foretage en yderligere Udvidelse af Stationen, i Forening med den Omstændighed, at Behyggelsen af Terrænet i Nærheden af samme i den senere Tid sked frem med en rivende Hastighed, foranledigede, at der i afvigte Efteraar af Direktionen for de sjællandske Statsbaner blev indledet Forhandlinger med de vedkommende Eiere om frivillig Afstaaelse af de ved Stationen beliggende Grundstykker, der absolut maatte erhverves for Statsbanerne, saafremt en større Udvidelse af Stationen overhovedet skulde kunne foretages. Resultatet af disse Forhandlinger, der først nylig ere blevne afsluttede, har været, at c. 63,000 □ Alen, altsaa c. 4½ Td. Land med de enkelte derpaa staaende Bygninger ville kunne erhverves for et Beløb af c. 415,000 Kr. Disse Tilbud, der forøvrigt kun ere bindende for de paagjældende Eiere indenfor et kortere Tidsrum, ere imidlertid efter Ministeriets Egen altså høje til at kunne antages, og man har derfor ikke kunnet anse det for rigtigt at søge Bemyndigelse til at erhverve de paagjældende Arealer paa Grundlag af samme, saa meget mindre som der herefter hverken vil opnaas en passende Arrangering af Stationens Grændser eller en tilfredsstillende Ordning af Vej- og Vandforholdene paa de ny Arealer. Paa den anden Side kan en Udskættelse af Arealernes Inddragelse under Banerne med Sikkerhed forudses at ville have til Følge, at de senere paa Grund af Behyggelse maa erhverves til Priser, der langt overstige, hvad de nu ville koste.

Under disse Omstændigheder maa man anse det for at være i Statskassens velforstaaede Interesse, at man alt nu foretager den Udvidelse af Stationen, der alligevel maa finde Sted i den nærmeste Fremtid, og i dette Diemed erhverver de til Udvidelsen fornødne Arealer ved Expropriation. Efter Ministeriets Formening vil det saa meget mere være rigtigt nu at skride til Stationens Udvidelse, som Anlægget af en Station ved Nørrebro i Forbindelse med Anlægget af en Jernbane herfra til Frederiksberg Station ikke længere bør opsættes, hvilket Anlæg ville medføre Nødvendigheden af forskjellige Foranstaltninger ved Frederiksberg Station, som det derfor vil være hensigtsmæssigt at bringe til Udførelse i Forbindelse med den iøvrigt fornødne Udvidelse af Stationen.

Hvad angaar Anlægget af en Station ved Nørrebro, skal man bringe i Erindring, at der i Henhold til dertil paa Finansloven for 1882—83 meddelt Bevilling blev erhvervet en større Eiendom („Kirstinedal“) ved den nordsjællandske Jernbane mellem Falkoneralleen og Nørrebrogade til Indretning af en saadan Station. Anlægget af denne var medoptaget i et Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg